

"İçtihat Metni"**MAHKEMESİ :ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ**

Taraflar arasındaki alacak davasının mahkemece yapılan yargılaması sonucunda, davanın reddine yönelik olarak verilen hükmün, süresi içinde davacı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine; temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra, dosya içerisindeki kağıtlar okunup gereği düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı vekili, dava dilekçesinde; davalı ile müvekkilinin 21/07/2002 tarihli sözleşme ile halk minübüsü ortaklığı kurduklarını, minübüs hattında çalışmak üzeremarka araç aldıklarını, belediye ile yapılan hat sözleşmesinde aracın ve hattın tek kişi üzerinde olması şartı bulunduğundan araç ve hattın davalı ... adına alındığını, davalı ile müvekkilinin ortak hat üzerinde çalışmaya başladıklarını; davalının, ortak hattı ve aracı önce eşi...'a muvazaalı olarak, sonrasında eşi üzerinden 3.kişilere sattığını, müvekkilinin aracın ve hattın satılmasında muvafakat etmediğini, hat ve araç satışından kaynaklı kendi hissesine düşen bedeli davalıdan talep ettiğini; ancak, davalının herhangi bir ödeme yapmadığını belirterek; bilirkişi raporu ile tespit edilecek araç ve hat ortaklık payının fazlası saklı kalmak kaydıyla 20.000TL' sini dava tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili, cevap dilekçesinde; sözleşme tarihi 2002 olduğundan alacağın 10 yıllık zamanaşımına uğradığını,.... plakalı aracı birlikte çalıştırmak için satın aldıklarını, aracın hiçbir ekonomik değerinin kalmadığından satıldığını, satış bedelinin aracın masrafları için borçlanılan kişilere dağıtıldığını, müvekkilinin resmi alım satım sözleşmesi dışında herhangi bir kazancının olmadığını savunarak; davanın reddini istemiştir.

Mahkemece; sona erme sebeplerinin gerçekleşmesi ile ortaklığın tasfiye aşamasına gireceği ve ortakların tasfiye alacağını isteme hakkının da muaccel olacağı kabulü ile taraflar arasındaki ortaklığın 2010 yılından önce eylemli olarak sona erdiği, dava tarihi olan 22.05.2014 tarihi itibarıyla TBK. nun. 147/4 (BK. nun 126/4) maddesi uyarınca, 5 yıllık zamanaşımı süresinin geçtiği, davaya konu alacağın zamanaşımına uğradığı gerekçesi ile davanın reddine karar verilmiş; hüküm, davacı vekili tarafından süresi içerisinde temyiz edilmiştir.

Dava; adi ortaklıktan kaynaklanan alacak istemine ilişkindir.

Temyize konu uyumsuzluk; davaya konu alacağın zamanaşımına uğrayıp uğramadığı noktasında toplanmaktadır

Mahkemenin de kabulünde olduğu üzere, TBK.nun 147/4 maddesi gereğince,

bir ortaklıkta, ortaklık sözleşmesinden doğan ve ortakların birbirleri veya kendileri ile ortaklık arasında açılmış bulunan davalar hakkında beş yıllık zamanaşımı uygulanır. (BK. m. 126/4)

TBK. nun. 147/4 (BK. nun 126/4) maddesi uyarınca, adi ortaklıktan doğan davalar beş yıllık zamanaşımına tabidir. Zamanaşımının başlangıcı ise, yerleşmiş Yargıtay uygulamasına göre adi ortaklığın sona ermesi ile başlar. Zira, sona erme sebeplerinin gerçekleşmesi ile birlikte ortaklık tasfiye aşamasına girmekte olup, buna bağlı olarak ortakların tasfiye alacağını isteme hakkı da muaccel olmuş olur(TBK. Md 149, BK. md. 128).

Adi ortaklıkta; ortağın alacağını isteme hakkı, ortaklığın son bulunduğu tarihte doğar ve borç muaccel hale gelir. Zamanaşımı süresi de bu tarihten itibaren işlemeye başlar.

Bu bilgiler ışığında somut olay irdelendiğinde, dosya kapsamından; taraflar arasında 21.07.2002 tarihli sözleşme ile halk minibüsü hattında çalışmak üzere ortaklık kurulduğu, sözleşme gereği belediye ile yapılan hat sözleşmesi ve plakalı aracın kaydının davalı adına yapıldığı, ilgili hattın devrine ilişkin 30.06.2010 tarihli belediye izin kararına istinaden 28.07.2010 tarihinde davalı tarafından davalı eşi...'a 500TL bedelle satıldığı, aracın ise 19.11.2012 tarihli belediye kararı ile plaka boşa çıkarılarak hat sahibi... lehine plakalı özel halk otobüsünde 1/2 hisse verildiği, ...' ın ise bu araçtaki hissesi ve hattı 12.12.2013' te dava dışı ... e sattığı anlaşılmaktadır.

Buna göre, taraflar arasındaki adi ortaklığın eylemli olarak sona erdiği 28.07.2010 tarihinden davanın açıldığı 22.05.2014 tarihine kadar 5 yıllık zamanaşımı süresinin dolmadığı belirgindir.

Hal böyle olunca; mahkemece; 6101 sayılı Türk Borçlar Kanununun Yürürlüğü ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 1.maddesi uyarınca, 01.07.2012 tarihinde yürürlüğe giren 6098 sayılı Türk Borçlar Kanununun 620 ve devamı maddelerinde düzenlenen adi ortaklık hükümlerinin dikkate alınması ve 642. vd. maddelerindeki tasfiye hükümlerinin somut olaya uygulanması suretiyle uyuşmazlığın çözümlenmesi gerekirken, eksik inceleme ve yanılığılı değerlendirme ile yazılı şekilde hüküm kurulması doğru görülmemiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan esaslar gözönünde tutulmaksızın yazılı şekilde hüküm tesisi isabetsiz, temyiz itirazları bu nedenlerle yerinde olduğundan kabulü ile hükmün HUMK.nun 428.maddesi gereğince BOZULMASINA ve peşin alınan temyiz harcının istek halinde temyiz edene iadesine, 27.04.2016 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.